

29.05.2023 PONEDELJEK Marija, Mati Cerkve	TOMAJ ob 19.00	ZA SVETOST PRVOOBHAJANCEV, PN ANE, KRIŽ
30.05.2023 TOREK Anastazij, škof	TOMAJ ob 19.00	ZA DUHOVNO IN TELESNO ZDRAVJE PRVOOBHAJANCEV IN DRUŽIN, T.76
31.05.2023 SREDA Obiskanje Device Marije	TOMAJ ob 19.00	ZA PRVOOBHAJANCE, PN. GOMIZEL
01.06.2023 ČETRTEK Justin, mučenec	TOMAJ ob 19.00	V ČAST MATERI BOŽJI, Križ 244 (spoved ob 18.15 in generalka po maši)
02.06.2023 PETEK Evgen I, papež	KRIŽ ob 19.00	++ ŠONC in PIRJEVEC, Križ 227
03.06.2023 SOBOTA Janez XXIII., papež	KAPELA ob 19.00	?
04.06.2023 SVETA TROJICA SLAVJE 1.SVOBHAJILA Kvirin iz Siska, škof	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ MARIJA, JOŽE, BERTO ČERNIGOJ Kazlje 50 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Verouk: počitnice, podelitev spričeval 13.junija pri sv. Antonu! Takrat še zadnja prilika za prijavo na oratorij.

Šmarnična pobožnost v času tridnevne v župnijski cerkvi, začetek ob 18.40.

Tridnevica za prvoobhajance: 29.05-01.06. v tomajski cerkvi.

Spoved za otroke v četrtek ob 18.15, po maši generalka za sodelovanje

Prijavite otroke za oratorij do 11.junija 2023.

Še bolje prej, kasnejših prijavn ne bomo sprejemali.

Uradne prijavnice na spletni strani!

Bog povrni za dar ob pogrebu +MILENE NABERGOJ.

ŽUPNIJA TOMAJ BINKOŠTI

Štev.22/LETO XI.

28. MAJ 2023

Tekle bodo reke žive vode

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 7,37-39)

Na zadnji, veliki dan šotorskega praznika je Jezus vstal in zaklical: »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije. Kdor véruje vame, bodo, kakor pravi Pismo, iz njegovega osrčja tekle reke žive vode.« To je namreč govóril o Duhu, ki ga bodo prejeli tisti, ki so sprejeli vero vanj. Duh namreč še ni prišel, ker Jezus še ni bil poveličan.

Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TEL. štev.: 041 689 188; TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Duhovna spodbuda

Ob prazniku Gospodovega Vnebohoda gre naš pogled onkraj resničnega neba, ko se v duhu postavimo v večnost

Božja beseda ob zunanji slovesnosti Gospodovega vnebohoda v nebesa, ki podpira naše razmišljanje na današnji dan, ko se spominjamo Kristusovega odhoda z zemlje in njegove vrnitve v nebesa, ni nič drugega kot izpolnitev skrivnosti Kristusove velike noči.

V molitvi svete maše se obračamo k Bogu z besedami: »Naj se tvoja Cerkev veseli s svetim veseljem, Oče, zaradi skrivnosti, ki jo obhaja v tem hvalnem bogoslužju, saj je v

tvojem Sinu, vnebovzetem v nebesa, objujeno naše človeštvo, ki kot udje njegovega telesa živimo v upanju, da dosežemo Kristusa, ki je naša glava, v nebeški slavi.

Skopo poročilo o tem pomembnem dogodku v življenju Kristusa in Cerkve nam daje razumeti sam pomen skrivnosti Kristusovega vnebohoda in vseh, ki verujejo in upajo vanj: »Dana mi je bila vsa oblast v nebesih in na Zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence, krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in jih učite izpolnjevati vse, kar sem vam zapovedal. In glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

Bolj podrobno in ubesedeno je poročilo o tem dogodku iz Jezusovega življenja je v Apostolskih delih, v odlomku iz prazničnega prvega berila: »V prvem poročilu, Teofil, sem obravnaval vse, kar je Jezus delal in učil od začetka do dne, ko je bil vzet v nebesa, potem ko je dal navodila apostolom, ki jih je izvolil po Svetem Duhu«. Jezus povabi apostole s seboj in preden jih zapusti, nakazuje pot, ki jo bodo morali opraviti skupaj, kot Cerkev in ne v izolaciji »zgornje sobe«. In »ko so ga pogledali, se je dvignil in oblak ga je odnesel od njihovih oči. Gledali so v nebo, ko je odhajal, in glej pred njimi se pojavita dva moža v belih oblačilih in pravijo: »Možje Galilejci, zakaj gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebesa, bo prišel tako, kot ste ga videli oditi v nebesa.«

V tistem trenutku Jezus dokončno zapusti ta svet kot izkušnjo Tistega, ki se je rodil, vstal in umrl na tej zemlji, na isti zemlji, kjer se je po delovanju Svetega Duha učlovečil v Marijinem deviškem telesu, kjer je rasel, kjer je bil Očetov misijonar, kjer je umrl in vstal; ker se je za nas in za naše odrešenje spustil iz nebes, kamor se je nato povzpел ob zaključku svojega poslanstva med nami.

Od tod potreba po svetopisemskem, teološkem in duhovnem razumevanju te skrivnosti. »Vzpeti se v nebesa« teološko gledano pomeni vstopiti v dokončen odnos z Bogom.

Gospod, ki se dviga v nebesa, nas vse objema. Ne gre za oddaljevanje, ampak za približevanje.

Učenci to slutijo in zato so napolnjeni z veseljem: "Poklonili so se mu; nato pa so se z velikim veseljem vrnili v Jeruzalem." Apostoli so razumeli, da bo Jezus ostal z njimi za vedno: »Glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28,20).

Vnebohod nam pove, da se je prihodnost, ki jo je Bog pripravil, že začela s svojim Sinom, Prvorojencem. Biti z Jezusom pomeni, da smo nekako že prišli v nebesa. Jezus je tam v svoji polnosti: Pripravim vam prostor, »da boste tudi vi, kjer sem jaz«, to polnost bomo dosegli le v njem, po njem in z njim, ko bomo deležni večnega kraljevanja z njim.

Jezus odide, a svoje učence pošlje v svet, da nadaljujejo delo, ki ga je Kristus sam začel in se je dovršilo v pashi smrti in vstajenja.

Pooblastilo je jasno in se bistveno nanaša na evangelijski nauk in potopitev pri krstu v imenu Svete Trojice.

Kateheza in zakramenti kot nosilci posvečujoče milosti delajo Kristusove učence.

Zato bo delo na novo rekonstruirane skupine apostolov z uvedbo Matija v vrste dvanajsterih tisto, kar je nakazal sam Jezus: podrediti ljudstva evangeliju, to je ljubezni, služenju, dobroti, resnici; brez zasluževanja, brez prozelitizma, ki bi ga porabili za trg števil in doslednosti veroizpovedi ali religije.

Biti Jezusov učenec pomeni hoditi po stopinjah, začeni s temeljnim dejanjem popolne privrženosti njemu in premišljevanjem zakramenta ponovnega rojstva, tistega krsta, začetka poti svetosti, po stopinjah poveljane Kristusa. Pri ponovnem teološkem branju Kristusovega življenja apostol Pavel, spreobrnjenec, v odlomku doktrinarne sinteze, ki tvori Kristusovo skrivnost, piše v pismu Efežanom, ki ga danes beremo, zelo natančne besede, da bi razumeli, kdo smo, od koder prihajamo in kam pravzaprav želimo priti kot kristjani: Bog Oče je vse položil pod noge Jezusa Odrešenika in ga dal Cerkvi za glavo nad vsem. Cerkev pa je po svoji zgradbi in naravi njegovo telo, polnost njega, ki je »popolna izpolnitev vsega«.

Vse izhaja iz Kristusa, vse se po Kristusu preoblikuje, vse mora priti do Kristusa in se stekati k njemu. Prav zato se na dan, ko Cerkev obhaja praznik Gospodovega vnebohoda v nebesa, naš pogled dviga nad stvarstvo, resnična nebesa, da bi se osredotočili na Stvarnika in Odrešenika in pomislili na raj, kot je le mogoče, kot točko prihoda za vse nas, ki smo še tukaj. V vse to trdno verujemo tudi zato, ker nam je Jezus rekel: Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.

Papež Benedikt XVI. je ob komentiranju Gospodovega vnebohoda zapisal: »Jezus začne blagoslavljanje. V blagoslovu odide in v blagoslovu ostane. Njegove roke ostajajo iztegnjene na tem svetu. Blagoslavljanje Kristusove roke so kot streha, ki nas varuje. So pa hkrati gesta odprtosti, ki raztrga svet, da lahko nebo prodre vanj in postane tam navzoče. Kretnja blagoslavljanja rok izraža trajen odnos Jezusa z njegovimi učenci, s svetom. Ob odhodu nas On dvigne nad nas same in odpre svet Bogu.« To simbolično povedo tudi iztegnjene roke duhovnika pri sveti maši.

»Zaradi tega so se lahko učenci veselili, ko so se vrnili domov iz Betanije. V veri vemo, da Jezus, ki blagoslavlja, drži iztegnjene roke nad nami. To je stalni razlog za krščansko veselje«.

Danes lahko doživljamo pravo veselje, da smo kristjani. Prvi razlog je, da nas Jezus čaka v slavi in je šel pripraviti prostor za vse in ne samo za nekatere ali peščico izbranih, kolikor bomo hodili po njegovih stopinjah in živeli evangelij v globini njegovih vsebin in sporočil. Drugi razlog je, da smo bili poslani, da prinašamo dobro novico ubogim, potrjim in malodušnim. In nikoli kot v tem trenutku tega poslanstva ne smemo opravljati brez občutka odgovornosti, a tudi z navdušenjem ob številnih težavah, ki so se stalno ponavljajo v našem preizkušnem svetu. Takšna naj bo naša molitev za praznik vnebohoda 2023.

»Tvoj odhod v nebesa, Gospod, me navdaja z veseljem, ker je čas, ko sem stal ob strani in gledal, kaj delaš, mimo in se je začel čas moje zaveze. To, kar si mi zaupal, razbije lupino mojega individualizma in mojega bivanja, zaradi česar se čutom osebo odgovornega za odrešenje sveta. Zaupal si mi svoj evangelij, Gospod, da ga oznanjam po vseh cestah sveta. Daj mi moč vere, kakor so jo imeli tvoji prvi apostoli, da me ne premaga strah, da me težave ne ustavijo, nerazumevanje ne pogubi, ampak vedno in povsod naj bom tvoja vesela novica, prinašalec tvoje ljubezni, kot so bili mučenci in svetniki v zgodovini vseh ljudstev sveta. Amen«